

HATÁRTALANUL program 2016.

Budapest Fasori Református Kollégium

Julianna Református Általános Iskola

Tartalomjegyzék

1. Látogatás a Magyarság Háza Múzeumban.....	3
2. Határtalanul program – Erdély projektnap	5
1. óra: Irodalom, szaktanár: Pálúr Kornélia osztályfőnök.....	5
2. óra: Művészettörténet, rajz, szaktanár: Filep Zoltán	7
3. óra: Történelem, földrajz, szaktanár: Horgos Vilmos	8
3. 2016. május 23-27 Erdélyi kirándulás, Torockó, 7. osztály.....	9
1. nap / Május 23. Hétfő: Budapest (indulás), Királyhágó, Kolozsvár, Torockó (érkezés)	9
2. nap / Május 24. Kedd: Tordai Sóbánya, Jósika Miklós Elméleti Líceum Torda, Tordai-hasadék	12
3. nap / Május 25. Szerda: Gyulafehérvár, Magyarigen, Nagyenyed, (alternatív túra Torockószentgyörgyi-várhoz).....	17
4. nap / Május 26. Csütörtök: Torockó, Székelykő.....	20
5. nap / Május 27. Péntek: Indulás Torockóról, Körösfő, Nagyvárad, Budapest	21
4. Legszebb élményeim az erdélyi útról.....	23
5. Nemzeti Összefogás Napja – Iskolai Műsor 2016. június 3-án	26

1. Látogatás a Magyarság Háza Múzeumban

2016. május 17.

Iskolánk 7. osztályos tanulóival Pálúr Kornélia osztályfőnök és Laczi Petra osztályfőnök-helyettes kíséretében megnéztük a *Mi, magyarok –Mit adott a világnak a magyarság, Mit jelent magyarnak lenni a 21. században – Fedezd fel nemzeted 10 szóban!* állandó kiállítását.

Tárlatvezetőnk kb. 45 percben bemutatta a 10 legszebb magyar szóhoz kapcsolódó kiállítótermeket, majd a diákok kisebb csoportokban vagy önállóan maguk is felfedezhették, kipróbálhatták, meghallgathatták a kiállított eszközöket, tárgyakat.

Magyarság Háza – Julianna Általános Iskola, Budapest

2. Határtalanul program – Erdély projektnap

2016. május 18. Julianna Iskola

Készülve az erdélyi kirándulásunkra a 7. osztályosoknak projektnapot tartottunk. Az első három órában szaktanárok mutatták be PPT előadásban a diákoknak azokat a tájakat, városokat, költőket, írókat, akiket az utunk során megismerhetünk.

1. óra: Irodalom, szaktanár: Pálúr Kornélia osztályfőnök

Álljon itt a bemutató kezdése, melyet a PPT előadásból másoltam ki:

Erdély „a kultúra bölcsője”

Erdélyt a monda szerint Isten egy vasárnapi napon jó kedvében teremtette úgy, hogy minden szépet: hegyet, völgyet, erdőt és mezőt saját gyönyörűségére összerakosgatott, és élettel, békességgel hintette be.

Erdély adta a magyar kultúra és történelem számára Hunyadi Jánost, Hunyadi Mátyást, Bethlen Gábort, Bocskai Istvánt, Bolyai Jánost, Apáczai Csere Jánost, Mikes Kelemet, Bartók

Bélát, Kölcsey Ferencet, Kazinczy Ferencet, Reményik Sándort, Kós Károlyt, Wass Albertet, Ady Endrét és még nagyon sok híres személyiséget, akik munkásságukkal hozzájárultak a magyarság és a világ tárgyi és szellemi értékeinek gyarapításához.

Nézzük végig utazásunk állomásait!

Kitől származik az idézet?

Erdély volt mindig lelkem édes álma. S örömmel taposom a földet, melynek mindent köszönhetek, mi legkedvesebb nekem: írói legszebb gondolataimat, legjobb barátaimat, szeretett nőmet” – vallja meg a tiszteletére rendezett fogadáson, Kolozsváron. Talán nem az udvariasság mondatta ezt vele, mert bizonyoságként ott állnak legszebb művei, melyek jó része Erdélyhez kötődik

Ezt az író-t mindig is vonzotta Erdély, annak történelme, népei, részben felesége erdélyi származása, másrészt az 1848-as forradalom és szabadságharc itteni eseményei miatt. 1849-ben eljutott Világosig, és Életem legszomorúbb napja címmel a szemtanú hitelességével emlékezett meg a fegyverletételről és az azt megelőző néhány napról.

Még nem járt Erdélyben, amikor megírta az Erdély aranykora című (1851) művét, és több erdélyi vonatkozású elbeszélését.

1853 májusában sor kerül első erdélyi útjára, amikor is színésznő feleségét, Laborfalvi Rózát kíséri el kolozsvári vendégszereplésére. Az Egy az Isten című regénye ezek közül a remekművek közül való.

2. óra: Művészettörténet, rajz, szaktanár: Filep Zoltán

Előre megismerkedtünk Kolozsvár, Nagyvárad, Körösfő, Gyulafehérvár ismert épületeivel, építészeti stílusokkal, díszítési motívumokkal.

3. óra: Történelem, földrajz, szaktanár: Horgos Vilmos

Erdély és Magyarország közös történelmét ismertette meg a diákokkal történelemtanárunk, majd mesélt korábbi juliannás kirándulásairól is, hiszen ő már többször megtette ezt az utat a Határtalanul program keretében.

3. 2016. május 23-27 Erdélyi kirándulás, Torockó, 7. osztály

Osztályfőnök: Pálúr Kornélia

**Kísérő tanárok: Filep Zoltán igazgató és Laczi Petra osztályfőnök-
helyettes**

**1. nap / Május 23. Hétfő: Budapest (indulás), Királyhágó, Kolozsvár, Torockó
(érkezés)**

Az iskolából való kora reggeli álmos, szülőbúcsúztatós indulás után az első megállóhelyünk Szolnokon volt, ahol egy Shell benzinkútnál álltunk meg háromnegyed kilenc táján. Itt tartottunk egy kis pihenőt, majd áhítat után buzgó szívvel indultunk. Berettyó érintésével jutottunk el a határig, amit mi nem ismertünk el, hiszen programunk neve „határtalanul”. Innentől kezdve az országhatár mellett időzónát is átléptük, tehát egy órát „vesztettünk”, majd 3 órakor (magyar idő szerint kettőkor) egy kényszerű megállást tettünk egy gyönyörű panorámával bíró, de kissé szemetes hegyen. (Királyhágó) Ezután Kolozsvár felé tartott utunk, ahol megtekintettük a Református Kollégiumot, a Mihály templomot, a téren álló Mátyás szoborral egy csomagban. Fáradtan végre-valahára a szállásunk felé vettük az irányt, majd a Torockón való vacsora és esti séta után fáradtan készülődtünk az alvásra.

(Fejérvári Bence)

Szállásunk és autóbuszunk Torockó főterén.

2. nap / Május 24. Kedd: Tordai Sóbánya, Jósika Miklós Elméleti Líceum
Torda, Tordai-hasadék

Reggel tanáraink ébresztettek minket 7,30-kor.

8-kor reggeliztünk, majd elindultunk a Sóbányába. Sok-sok érdekességet tudtunk meg az idegenvezetőtől. Lent a sóbányában a lányokkal felültünk az óriáskerékre, ami csupán 5 lejbe került. Sokan csónakáztak a bánya mélyén lévő tóban. Nem volt könnyű, de belejöttünk az evezésbe.

A sóbánya után elmentünk a Jósika Miklós Líceumba, ahol találkoztunk az ottani hetedikesekkel.

Sokan beálltak ugrókötelezni velük, még Petra néni is! Mindezek után történt a legviccesebb dolog, ami sokak napját bearanyozta: egyik fiú beesett a gödörbe!

Miután elhagytuk a Líceumot, egy idegenvezető megmutatta nekünk a várost. Nagyon érdekes információkat kaptunk.

A Jósika Miklós líceumban meleg fogadtatásban volt részünk. Miután elfogyasztottuk az uzsonnát, kimentünk ugrókötelezni, bár nem mindenkinek volt önbizalma ehhez. Sokat beszélgettünk az ottani 7.-esekkel és új barátokat is szereztünk, de sajnos focizni nem tudtunk, mert javították az iskolaudvart.

(Nagy Dávid)

Ezután autóbusszal a Tordai-hasadékhoz mentünk, bár már erősen esőre állt. Mégis nekivágtunk a gyönyörű túrának, és nem bántuk meg. A hegyi folyó mellett jártuk végig a nem is olyan egyszerű túrát. Fent gyönyörű zöld pázsit fogadott bennünket, és még a csúcsra is felmáztunk.

A nap végén Domi és Noel vállalkozott a kvízre, amiben kérdéseket tettek fel nekik a keddi nappal kapcsolatban. A játékot megnyerte Domi, bár meg kell hagyni, hogy igazán szoros volt a „mérkőzés”. Este szabadidő volt, Torockón sétáltunk, majd vacsoráztunk. 11-kor mindenki nyugovóra tért, hisz nagyon kifáradtunk a mai nap folyamán.

(Békevári Laura)

3. nap / Május 25. Szerda: Gyulafehérvár, Magyarigen, Nagyenyed, (alternatív túra Torockószentgyörgyi-várhoz)

Ez a napunk városnézéssel telt el, amit végigkísért az eső. Reggel 7 órakor ébresztettek bennünket, fél órán belül már sorakoztunk az ebédlő előtt. Nem sokkal később busszal elindultunk a 1,5 órás útra. Gyulafehérváron szálltunk le. Egy kedves lelkész vezetett bennünket végig a váron, ami éppen most ünnepli a várfal újjáépítésének a 300. évfordulóját. A vár fala gyönyörűen ki van építve.

Az egykori vizes árkot évtizedeken keresztül homokkal hordták tele, de napjainkra újra felszabadították a hatalmas árkot. Gyönyörű virágok és sétányok voltak lent, a virágok is ott díszeltek, amikből egy 300-as motívum volt kirakva az évforduló miatt. Megnéztük a régi magyar könyvtárat (kívülről), és a Szent Mihály székesegyházat.

Ezután a minket körülvezető lelkész falujába, Magyarigenbe mentünk, ahol pihentünk és megettük az uzsonnákat. Megnéztük a barokk református templomot, amiről sokat beszélt a helyi lelkész. A templom mellett Bod Péter és rokonai sírja található.

Rövid időre útba ejtettük Nagyenyedet, körbejártuk a református Vártemplomot, majd bementünk a híres Bethlen Gábor Kollégiumban, amely már gyönyörűen felújított állapotában fogadott bennünket. Fagyiztunk és hazaindultunk.

(Székely Noémi)

Útközben megálltunk, mert a városnézések után sokan fel akartunk menni a torockószentgyörgyi romhoz. Nem mindenkinek volt megfelelő cipője, és lógott az eső lába, így kevesen vágtunk neki az útnak. Bár nem látszott túl magasnak a hegy, de mi a meredek és sziklás oldalon másztunk. Az eső eleinte szemerkélt, majd ömlött. Rábeszéltük a velünk tartó tanárokat, hogy mégis folytassuk az utat. Hosszas kapaszkodás után vizesen, fáradtan, de fölértünk. Szép volt lenézni a romról. Visszafelé úgy döntöttünk, hogy hazaküldjük a ránk váró buszt, és gyalog megyünk vissza a szállásunkra. Nem is volt olyan rövid az út, amilyennek gondoltunk. Sok járkálás után lejtőkről le-fel, de visszaértünk. Különleges élmény volt ezzel a kis csapattal túrázni. A többiek közben társasoztak a szálláson.

(Capdebo Domonkos)

4. nap / Május 26. Csütörtök: Torockó, Székelykő

Ezen a napon 7, 30-kor keltünk, 8-kor megreggeliztünk. Rövid áhítatot tartottunk, majd nekivágtunk a hosszú és meredek útnak. Sokan még egyéni kihívásokat is szerveztek, a sziklás utat választották a füves helyett. Nem volt kis dolog, de mindenki szerencsésen feljutott, még a tanáraink is! 12 körül már a hegy tetején voltunk. 1-2 órát pihentünk, beszélgettünk, játszottunk. Sokan felmentek a hegycsúcsra is, ahonnan gyönyörű kilátás nyílt Torockóra, és több kisebb falura. Megebédeltünk: Kori néni és Zoli bácsi zsíros kenyeret kent mindenkinek és újhagymát ettünk hozzá. A hegy túloldalán indultunk lefelé, gyönyörű tájakon, láttunk tehéncsordát, kecskéket, birkákat. Találkoztunk egy nagy nyájjal és több pásztorral, és hatalmas nyájőrző kutyákkal. A pásztor elmondta, hogy a kutyák a medvéktől védik a nyájat, mert éjszaka a medvék is megfordulnak arrafelé.

Az út vége gyönyörű réteken, majd szántóföldeken vezetett keresztül, majd Torockószentgyörgyre értünk, ahonnan a buszunk vitt haza.

(Szabó Zsolt)

5. nap / Május 27. Péntek: Indulás Torockóról, Körösfő, Nagyvárad, Budapest

6,30-kor keltünk, gyorsan reggeliztünk, összepakoltunk, rendbe raktuk a szobát és 8 órakor elindultunk. Kb. 1 órányi utazás után megálltunk Körösfőn (bár nagyon fáradtak voltunk) egy kalotaszegi magyar faluban. Megnéztük a templomot, amelyben hímezett igéket lehetett látni. 1,5 óra múlva megérkeztünk Nagyváradra. Egy nagyon kedves, sokat tudó helyi tanár fogadott bennünket. Megnéztük Ady szülőhelyét, sokat hallottunk Adyról, elmentünk az Állami Színházhoz és a szétnéztünk a szépen felújított főtéren, lefényképeztük a gyönyörű házakat. Este 7 órára érkeztünk Budapestre.

(Németh Attila)

4. Legszébb élményeim az erdélyi útról

A Székelykő megmászása:

Nemcsak a túra, de az idő is jó volt. Félelmetes belegondolni, hogy milyen magasan voltunk! A másik túrát is nagyon élveztem: igaz, hogy csak néhányan mentünk, tocsogott a víz a cipőnkben, de a kilátásért megérte.

(Békevári Laura)

Nagyon hosszú volt az út, de annál szebb. Ahol meredek és nehéz útszakasz volt, ott egymást segítettük. Nagyon kedves volt nekem a reggeli áhítat is, amikor együtt énekelhettünk gitárkísérettel. Jó volt szabadidőben a faluban sétálgatni.

(Székely Noémi)

Fizikailag megterhelő volt, de megérte. Többször is együtt mozogtunk a fiúkkal, vigyáztunk egymásra. A látvány gyönyörű volt: egyik felén lent a mélyben Torockó és Torockószentgyörgy, másik felén a végtelen erdélyi táj.

(Nagy Dávid)

Legszébb élményem a Székelykő csúcsáról elének táruló panoráma volt, és nem értem, hogy miért nem jött fel mindenki a legtetejére. Másik kedvencem a „bónuszkirándulás” volt, ahol 8 fős brigáddal másztuk meg a várat, esővel, fáradtsággal dacolva.

(Fejérvári Bence)

Legjobb a Székelykő volt, mert nehéz volt megtenni, sziklákon ugráltunk, 600 méteres mélységbe néztünk le, és gyönyörű volt a kilátás 1130 méterről.

(Németh Attila)

A legszebb az volt, amikor a sziklafal tetejéről láttuk az egész völgyet, és az alján ott volt Torockó és a kis házak.

(Szabó Zsolt)

Nehéz volt fölmászni a Székelykőre, de megérte, mert gyönyörű volt a kilátás. Nagy és fárasztó túra volt, de felejthetetlen.

(Szauer Panna)

A Székelykő volt a legszebb. Bár nehezen, de megmáztuk, és a kilátásáért érdekes is volt.

(Keresztesi Anna)

A legszebb emlékem a Székelykő megmászása volt, ami egyben a legnehezebb is volt, de ami fent várt, az gyönyörű volt. Nagyon szép kép tárult elém. Minden olyan kicsi lett, például a busz, ami közlről elég nagy, onnan a két ujjam között elfért. Néhol kicsit félttem, de szerencsére sérülés nélkül megúztuk.

A Tordai-hasadékban egy forrás mentén máztunk fel. A forrás különleges kihívás volt számomra. A köveken próbáltam egyensúlyozni, és ezt nem „úztam meg szárazon”.

(Legenyei Pintér Noel)

Más helyek:

A túrák voltak a legjobbak. Sok szép hegy volt, sok sziklával, izgalmas volt és sokat beszélgettünk, csapatépítő volt. Magas, és szédületes volt a rom, amit megmáztunk, sokat ugráltunk a sziklákon.

(Capdebo Domonkos)

Számomra a legjobb élmény a városlátogatás volt, főleg Kolozsvár. De tetszettek a hegyek panorámái is.

(Kovács Attila)

A kirándulás a Tordai-hasadékban lenyűgöző és félelmetes volt.

Az is tetszett, ahogy Torockón vonultak a tehenek a naplementében.

(Nádassy Árpád)

Nagyváradon és Kolozsváron is jól éreztem magam. Az iskolában is nagyon kedvesek és közvetlenek voltak a gyerekek.

(Keresztesi Anna)

Igazi összekovácsolós hét volt.

(Szauer Panna)

Sokat fogócskáztunk a falu főterén lévő kútnál, amely a forrás vizét hozta a faluba.

(Palatinus Bettina)

Szépek voltak a tájak, a hegyek a Székelykőn és a Tordai-hasadékban is.

(Cseh Zsófi)

Legjobb a sóbánya volt, amikor a lányokkal felültünk az óriáskerékre. Ezenkívül a különtúrát is nagyon élveztem, a hegymászást és a hosszú gyaloglást néhány osztálytársammal.

(Czine Bernadett)

5. Nemzeti Összefogás Napja – Iskolai Műsor 2016. június 3-án

Iskolánkban június 3-án ünnepeltük a Nemzeti Összetartozás Napját. Az erdélyi útról hazatérő 7. osztályosokkal adtunk ünnepi műsort, majd diavetítéssel beszámoltunk utunkról.

Álljon itt műsorunk elejéről néhány szövegrészlet és versrészlet:

A trianoni tragédiára emlékezve június 4-ét a magyar Országgyűlés 2010-ben a Nemzeti összetartozás napjává nyilvánította. Az Országgyűlés a törvény elfogadásával kimondta: „a több állam fennhatósága alá vetett magyarság minden tagja része az egységes magyar nemzetnek, melynek államhatárok feletti összetartozása valóság...”.

Amíg a magyarság egészében megvan az összetartozás tudata, az egymásért érzett felelősség, az önző egyéni érdekek helyett a nemzet érdekeiért vállalt szolgálat, addig ez a nemzet erősödik.

Kosztolányi Dezső: Még büszkén vallom, hogy magyar vagyok

*Még büszkén vallom, hogy magyar vagyok,
És nagyapám, a régi katona
hallgatja mosolyogva, boldogan,
sebforradástól lángol homloka
s én térde közt, hadarva szavalok,
hogy győznek mindenütt a magyarok.*

Petőfi Sándor: Magyar vagyok

*Magyar vagyok. Legszebb ország hazám
Az öt világrész nagy területén.
Egy kis világ maga. Nincs annyi szám,
Ahány a szépség gazdag kebelén.
Van rajta bérc, amely tekintetet vét
A Kaszpi-tenger habjain is túl,
És rónasága, mintha a föld végét
Keresné, olyan messze-messze nyúl*

2.

A nemzeti összetartozás napja a magyar történelem egyik legfájdalmasabb eseményéhez fűződik. Nem elsősorban azért, mert Magyarország elveszítette területének és nemzeti vagyonának mintegy kétharmadát. Hanem azért, mert az elcsatolt területeken több mint hárommillió magyar is élt. A magánéleti tragédiát minden ember nehezen dolgozza fel. A nemzeti tragédiát egy nemzetnek kell feldolgoznia.

